

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מגילה דף ח.

המודר הנאה מחברו באופנים דלהלן במה נאסר?

דריסת הרגל ² כלים שאין עושים אוכל נפש	כלים שעושה בהם אוכל נפש וכן כלים שדרכן להשכיר ¹	
אסור (דריסת הרגל רק לר"א ³)	אסור	המודר הנאה מחברו מכל דבר
מותר	אסור	המודר מחברו רק הנאת מאכל

זב שראה מספר ראיות כדלהלן, מה דינו?

לענין חיוב קרבן	לענין לטמא משכב ומושב, לענין חיוב ספירת ז' נקיים	
אינו מביא קרבן ⁴	מטמא וסופר ז' נקיים	זב שראה ב' ראיות
מביא קרבן	מטמא וסופר ז' נקיים	זב שראה ג' ראיות

כיצד דרשו את הפסוק "וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו"?

מה ביאורה?	מה הדרשא?	
ולא צריך להמתין עד שיטבול	מיד שיפסוק הזב מזובו יכול לספור	וכי יטהר הזב
שיכול לספור ז' נקיים אף שלא נרפא מצרעתו	ולא מזובו ומנגעו	מזובו
אף שמצאנו טומאה חמורה שאינן צריכה ספירה ⁶	גם זב בעל ב' ראיות טעון ז' נקיים	מזובו - וספר ⁵

¹ כן כתבו רש"י (בד"ה וכלים) והתוס' (בד"ה אלא), שכלים שדרכן להשכיר בפרוטה אסור גם למודר מאכל, כיון שבפרוטה זו ראוי לקנות מאכל. וכלים שעושים אוכל נפש אסור אפי' בפחות משהו פרוטה.

² רש"י (בד"ה ודריסת הרגל) פירש שמיירי לענין להכנס לביתו. אולם תוס' (בד"ה דריסת) בשם ר"ת חולקים, ומעמידים סוגיין בבקעה, אולם לביתו - דרך אנשים להקפיד - ואסור לכו"ע במודר הנאה ולא רק לר' אליעזר דלהלן.

³ העמידה הגמ' את משנתנו כר' אליעזר דס"ל דויתור אסור במודר הנאה, כלומר אפי' מה שרגילים לוותר עליו לכל אדם, למודר הנאה אסור להנות מזה. והחולקים ס"ל שדריסת הרגל מותרת במודר הנאה.

⁴ ודבר זה נלמד מבי' דרשות שמשלימות זו לזו, דדרש רב סימאי מנה הכתוב שתי ראיות (דהיינו שהזכיר בפסוק פעמיים תיבת זב, ואח"כ) וקראו טמא, דכתיב (ויקרא טו: ב) "איש איש פי יהיה זב מבשרו זובו טמא". וכן מנה שלש ראיות וקראו טמא בפסוק (שם: ג) "וְיָזַאת תְּהִיָּה טִמְאָתוֹ מִזֹּבֹבוֹ כִּי בִשְׂרֹוֹ אֶת זֹבֹבוֹ אוֹ הַחֲתִים בִּשְׂרֹוֹ מִזֹּבֹבוֹ טִמְאָתוֹ הוּא". ועל כרחך דאתא לדרשא לומר שיש חילוק בין זב שראה שתי ראיות לזב שראה שלש ראיות, אלא שיש לנו להסתפק מהו החילוק, האם זב שראה שתי ראיות טמא טומאת שבעה ורואה שלש חומר יותר שמביא גם קרבן, או שזב בעל שתי ראיות טמא רק טומאת קרי אבל מביא קרבן, ובעל שלש חומר יותר ומביא גם קרבן. ועל זה הביאה הגמ' עוד ברייתא, דמדכתיב (שם: טו) "כִּפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לַפְּנֵי ה' מִזֹּבֹבוֹ" למדנו שרק מקצת הזבין מביאים קרבן, וא"כ על כרחך שזב בעל שתי ראיות טמא בטומאה חמורה אבל לא מביא קרבן, ואילו זב בעל ג' ראיות חומר יותר שגם מביא קרבן.

⁵ פי', מזה שסמך הכתוב תיבת "מזובו" לתיבת "וספר" - יש לדרוש שאפי' מי שטמא רק מקצת זיבה כזב בעל שתי ראיות ג"כ יש בו ספירת ז' נקיים.

⁶ גבי שומרת יום היא טמאה טומאה חמורה לטמא משכב ומושב, ובכל אופן פטורה מספירת ז' נקיים.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מגילה דף ח:

מה הם דיני מצורע מוסגר ומוחלט המבוארים בסוגיא?

טרתו בתגלחת וציפורים	לענין פריעה ופרימה	לענין שילוח וטומאה ¹	
אין נוהג בו	אין נוהג בו	נוהג בו	מצורע מוסגר ²
נוהג בו	נוהג בו	נוהג בו	מצורע מוחלט

מה דין ספרים ותפילין ומזוזות בדלהלן?

לתופרן בגידין ולטמא ידים	באיזה לשון נכתבים	
צריך ומטמאים	לתנא קמא: בכל לשון ³ לרשב"ג: יונת	ספר תורה נביאים וכתובים
צריך ⁴ ומטמאים	אשורית	תפילין ומזוזות

¹ דהיינו שצריך לשלח את המצורע אל מחוץ למחנה. וכן לענין החומרות המיוחדות שיש במצורע, שמטמא בין שנוגע בדבר ובין כשנושא אותו, וכן מטמא בביאתו לבית את כל הדברים הנמצאים שם, ומטמא משכב ומושב.

² היינו מצורע שנראה בו נגע של כתם לבן בעור באחד מארבע דרגות: "בהרת עזה כשלג שניה לה כסיד ההיכל, שאת כצמר לבן שניה לה כקרום ביצה", אולם לא נולד בו סימני טומאה של שיער לבן תוך הנגע או מחיה - דהיינו שיש קצת עור טוב תוך הנגע. ולכך הדין הוא שאם נראה בו נגע כזה בלא סימן - מסגירו הכהן שבעה ימים, ולבסוף שבעה ימים אם נולד בו סימן טומאה או שפסה הנגע מחליטו הכהן לטומאה, ואם לא נולד סימן טומאה מסגירו שבעה ימים שנית.

³ אולם העמיד רבא בגמ' שמיירי שהגופן - דהיינו צורת הכתיבה היא באשורית, אולם אביי חולק וסובר שמיירי בגופן שלהם, ועי' ריטב"א.

⁴ במזוזה יש נידון האם שייך תפירה בגידים כשעשאה משני קלפים.